

Η ΑΦΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΤΩΣΗ

I. ΚΥΡΙΩΣ ΑΦΑΙΡΕΤΙΚΗ (Απρόθετη ή εμπρόθετη): Στην Ελληνική γλώσσα οι χρήσεις της υπάρχουν στη γενική πτώση: από πού, από ποιόν. Συναντάται κοντά σε ρήματα απομάκρυνσης, απαλλαγής, στέρησης και επίθετα με παρόμοια σημασία (και δεν είναι αντικείμενο των ρημάτων αυτών ή συμπλήρωμα των επιθέτων)

1. **Αφετηρίας ή τοπικής προέλευσης**
2. **Καταγωγής** (εμπρόθετη όταν δηλώνει την απώτερη καταγωγή, τους προγόνους, απρόθετη όταν δηλώνει τους γονείς, τη γενιά ή την οικογένεια)
3. **της ύλης**
4. **Απομάκρυνσης ή χωρισμού** (εμπρόθετη ως τοπική προέλευση, απρόθετη όμως με ονόματα πόλεων)
5. **Ποιητικού αιτίου** (εμπρόθετη για έμψυχα ή προσωποποιημένα άψυχα ή περιληπτικά ονόματα, απρόθετη για άψυχα)
6. **Συγκριτική**
7. **Εκτίμησης-κρίσης** (Αναφοράς)
8. **του διαιρεμένου όλου**

II ΑΦΑΙΡΕΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΙΚΗ (ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ):

Στην Ελληνική γλώσσα οι χρήσεις της υπάρχουν στη δοτική. Απαντάται με ρήματα ψυχικού πάθους, πλησμονής, αξίας, παραθετικής έννοιας: Με ποιον, με τι, γιατί

1. **Συνοδείας** (απρόθετα ή εμπρόθετα με την cum)
2. **Κοινωνίας** (απρόθετα ή εμπρόθετα με την cum)
3. **Τρόπου**
4. **Ιδιότητας** (με αφαιρετική η παροδική ιδιότητα, ψυχική κατάσταση, συνοδευόμενη πάντα από επιθετικό προσδιορισμό, σε αντίθεση με τη γενική της ιδιότητας, που εκφράζει μόνιμη κατάσταση)
5. **Οργάνου ή μέσου:** απρόθετα για να δηλωθεί το όργανο. Όταν όμως πρόκειται για πρόσωπο, τότε ή εμπρόθετα: per+ αιτιατική του προσώπου αυτού, ή απρόθετα με τις αφαιρετικές opera, beneficio, auxilio+ γενική του προσώπου αυτού
6. **Μέσου:** αφαιρετικές που συνοδεύουν ρήματα όπως compleo, adficio, confido, και επίθετα όπως dignus, fretus (δεν είναι αντικείμενο)
7. **Μέτρου ή διαφοράς**
8. **Αναφοράς**
9. **Εσωτερικού αναγκαστικού αιτίου** (με απρόθετη αφαιρετική, ενώ το εξωτερικό αναγκαστικό αίτιο εκφέρεται εμπρόθετα). Αφαιρετική της αιτίας είναι και οι στερεότυπες φράσεις: iussu, iniussu
10. **Ποινής** (με αφαιρετική η συγκεκριμένη ποινή, με γενική η γενική ποινή)
11. **Αξίας ή τιμήματος** (με αφαιρετική η συγκεκριμένη τιμή-αμοιβή, με γενική η γενική)
12. **Χρόνου (εν μέρει):** bello, proelio, acie με ρήματα που σημαίνουν νικώ (vinco, supero)
13. **Αντικείμενο** των αποθετικών ρημάτων: uxor (36), fungor, furor, pascor, vescor, potior

III. ΑΦΑΙΡΕΤΙΚΗ ΤΟΠΙΚΗ:

Στην Ελληνική γλώσσα οι χρήσεις της υπάρχουν στη δοτική: Πού, δια μέσου τίνος, πότε;

1. **Στάση**
2. **Δια τόπου κίνηση**
3. **Χρονικό εντοπισμό (bello Latino)**